

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นมากในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน เพราะเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร วิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารก็ยิ่งเพิ่มความสำคัญมาก และต้องอาศัยการอ่านจึงจะเข้าใจและสื่อความกัน ได้ถูกต้อง แม้จะมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร สามารถใช้ทดแทนการอ่านได้ ตรงกันข้ามคนในยุคนี้ก็กลับต้องอ่านเพิ่มขึ้น ดังนั้นคนเราจึงต้องมีทักษะการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนจำเป็นจะต้องมีทักษะการอ่าน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้แสวงหา ความรู้ ประสบการณ์ และนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ใช้พัฒนาตนและสังคมต่อไป (สำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 1)

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเสาะแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้อง จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่าน มีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวาง ดังนั้นการที่ นักเรียนเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้อง ผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่านเพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ สนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 2) และจวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 3) ได้ให้ความสำคัญ เกี่ยวกับการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เล็กจนโต การอ่านมี ความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพและการศึกษา การอ่านเป็นหัวใจสำคัญในการเรียน การอ่าน เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องฝึกให้มีความชำนาญเพื่อได้ประสบการณ์ทำให้เกิดความคิดกว้างขวาง และเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็วถูกต้อง

การอ่านเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับ ประถมศึกษา การอ่านเป็นหัวใจในการจัดกิจกรรมทั้งหลายในการเรียนของนักเรียน เพราะการอ่านย่อมส่งผลต่อนักเรียนหลายประการ เช่น ช่วยพัฒนาการพูด ถ้านักเรียน อ่านเป็น อ่านมาก ใช้ภาษาได้ถูกต้องเป็นที่ยอมรับในสังคม การอ่านช่วยพัฒนาการเขียนได้ดี การที่เด็กอ่าน ได้มากย่อมช่วยให้เด็กได้แบบอย่างในการเขียนสื่อความได้ดี นอกจากนี้การอ่าน ยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยพัฒนาความคิด ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักใช้กระบวนการคิด

อาจนำไปใช้ในการฟัง พูด อ่าน เขียนและหลักภาษาไทยได้ดี บันลือ พฤษะวัน (2534 : 6 - 7)

การพัฒนาการศึกษาของชาติเน้นทักษะทางภาษาไทย โดยเฉพาะทักษะการอ่าน เพื่อจะนำความรู้ความสามารถในการอ่านไปสู่การเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กำหนดสาระและมาตรฐาน การเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 - 6) ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เกี่ยวกับสาระ ที่เกี่ยวกับการอ่านไว้ดังนี้คือ สาระที่ 1 : การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน จากการอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็วขึ้นเข้าใจความหมายของคำ สำนวน ไวยากรณ์ การบรรยาย การพรรณนา การเปรียบเทียบ การใช้บริบท เข้าใจความหมายของ ถ้อยคำ สำนวนและเนื้อเรื่องและใช้แหล่งเรียนรู้พัฒนาความสามารถการอ่าน แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น วิเคราะห์ข้อความ ดีความ สรุปความ หาคำสำคัญในเรื่องที่อ่าน และใช้แผนภาพ โครงเรื่องหรือแผนภาพความคิดพัฒนาความสามารถการอ่าน นำความรู้ความคิดจากการอ่าน ไปใช้แก้ปัญหา ตัดสินใจ คาดการณ์ ใช้การอ่านเป็นเครื่องมือการพัฒนาคน การตรวจสอบ ความรู้ ค้นคว้าเพิ่มเติม ประกอบกับการอ่านในใจ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว บทร้อยกรอง ได้คล่อง รวดเร็วถูกต้อง ตามลักษณะคำประพันธ์ อักษรวิธี และจำบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ทางความคิด ความงดงามทางภาษา สามารถอธิบายความหมายนำไปใช้อ้างอิง เลือกรับ หนังสือ สื่อสารสนเทศทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามจุดประสงค์อย่างกว้างขวาง หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เน้นการอ่านจับใจความและการวิเคราะห์ ข้อความ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้ครูได้ดำเนิน กิจกรรมที่หลากหลายและผลิตสื่อการเรียนการสอนด้วยตนเอง ในกิจกรรมการอ่านจับใจความ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิด ดีความ วิเคราะห์ และวิจารณ์เรื่องที่ย่านได้ (กรมวิชาการ. 2545 : 12)

การที่จะพัฒนาตัวบุคคลได้ก็คือ การให้การศึกษา การศึกษาจะมีประสิทธิภาพได้ ผู้เรียนจะต้องอ่านออกเขียนได้ ฉะนั้นทักษะภาษาไทยจึงเป็นรากฐานและหัวใจสำคัญใน การศึกษาหาความรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ม.ป.ป.) ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนจะต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามควรแก่วัยมีพัฒนาการและทักษะทางด้านภาษา เข้าใจหลักเกณฑ์อันเป็นพื้นฐาน ของการเรียนภาษา การใช้ภาษาคิดต่อทั้งการฟังและการถ่ายทอดความรู้สึกลึกซึ้งอย่างมี

ประสิทธิภาพ ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล นอกจากนั้นยังเป็นการสร้างนิสัย
รักการอ่าน รู้จักเลือกหนังสืออ่าน ใช้เวลาว่างในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ
สื่อมวลชน รวมทั้งแหล่งความรู้อื่นๆ สามารถใช้ประสบการณ์จากการเรียนภาษาไทยมาช่วย
ในการคิดตัดสินใจ รู้จักแก้ปัญหาวินิจฉัยเหตุการณ์ต่างๆ อย่างมีเหตุผลมีเจตคติที่ดีต่อ
การเรียนภาษาและวรรณคดี ซึ่งมีส่วนสร้างเสริมความงามในชีวิต (กรมวิชาการ. 2534 ก : 7)

การอ่านถือว่าเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ และจำเป็นมากในการดำรงชีวิตของมนุษย์
ในปัจจุบัน เพราะขณะนี้วิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ ได้เจริญไปมาก การติดต่อสื่อสาร
ยิ่งเพิ่มความสำคัญในทางธุรกิจมากขึ้น สภาพของสังคมกลายเป็นสังคมข่าวสาร เนื้อหาสาระ
ทางวิชาการรวมทั้งข้อมูลข่าวสารต่างๆ เราต้องอาศัยการอ่านจึงจะเข้าใจและสื่อความหมาย
กันได้ (วรรณิ โสภประยูร. 2542 : 120) จากผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ พบว่า นักเรียนที่ขาดความสามารถด้านการอ่านจะมีผลต่อกิจกรรม
การเรียนการสอนในกลุ่มวิชาอื่น ๆ ที่ต้องใช้การอ่านเป็นสื่อกลางเพื่อการเรียนรู้ และเป็นเหตุ
ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาอื่น ๆ ต่อไปด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ. 2537 : 33 - 35)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ทำการเปรียบเทียบผลการทดสอบ
ทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O - NET) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2550
เทียบกับปี 2549 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยภาษาไทยในปีการศึกษา 2549 ร้อยละ 42.74
และในปีการศึกษา 2550 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 36.58 (สถาบันทดสอบทางการศึกษา
แห่งชาติ. 2551 ; อ้างอิงใน วรรณเพร อภิธรรมวิวัฒน์. 2552 : 2) จะเห็นว่าคะแนนมีแนวโน้ม
ต่ำลง ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนยังมีปัญหาในด้านการอ่าน อ่านหนังสือแล้วไม่เกิดการเรียนรู้
คืออ่านแล้วไม่เกิดความรู้ ไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่าน ไม่สามารถนำประสบการณ์ที่ได้จากการอ่าน
ไปแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ ไม่สามารถแยกแยะรายละเอียดปลีกย่อย ไม่สามารถนำ
สิ่งที่อ่านมาเทียบเคียงกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ ส่งผลให้ประสิทธิภาพทางการเรียนวิชา
อื่น ๆ ต่ำไปด้วย

การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่ผ่านมายังมีปัญหามาก
สภาพที่เป็นปัญหาอันดับแรกของโรงเรียน คือผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองบัวคูรัฐประชาสรรค์ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กาฬสินธุ์ เขต 2. 2551 : 29) มีผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถในการรับสาร คะแนนเฉลี่ย
ร้อยละ 43.65 และผลสัมฤทธิ์ในการส่งสาร คะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 46.41 เมื่อศึกษา

สภาพแล้ว พบว่า ปัญหาที่สำคัญคือ นักเรียนขาดความสามารถในการอ่านจับใจความและไม่สามารถสรุปประเด็นหรือจับใจความสำคัญของเรื่องได้

การอ่านภาษาไทยนั้น ครูควรสอนให้เกิดความเข้าใจธรรมชาติของภาษาไทยใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องและตลอดชีพ การอ่านเป็นกระบวนการที่เน้นถึงวิธีการมากกว่าการให้ความรู้ ซึ่งจำเป็นต้องฝึกใช้ประโยชน์จากการอ่านหลายลักษณะ เช่น การอ่านเพื่อหาคำตอบ การอ่านเพื่อเข้าใจลำดับเหตุการณ์ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อถอดโครงเรื่อง ถอดคำประพันธ์ การอ่านพินิจ (บันลือ พฤษะวัน. 2538 : 8)

กลวิธีในการพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน ครูจำเป็นต้องพัฒนาสื่อและนวัตกรรมเพื่อการสอนอ่านที่น่าสนใจ มีแบบฝึกหลากหลายเพื่อเสริมทักษะการอ่าน ประเมินความสามารถและพัฒนาการในการอ่านของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้ครูทราบจุดเด่น จุดด้อยของนักเรียน ใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างทักษะและการแก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้ และสามารถช่วยเสริมความรู้และทักษะทางการอ่านให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครู ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาไทยให้ดีขึ้น นักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาและเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน (ชนิษฐา แสงภักดี. 2540 : 11)

จากปัญหาประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียนดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความภาษาไทย เป็นวิธีการหนึ่งที่จะสามารถแก้ปัญหาได้ ทั้งนี้เนื่องจากแบบฝึกทักษะการอ่านจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้นสามารถจำเนื้อหาในบทเรียนได้คงทน ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานในขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเองสามารถนำแบบฝึกทักษะมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน มีความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างรวดเร็วโดยใช้เวลาอย่างจำกัด นำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และใช้การอ่านเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ให้ประสบผลสำเร็จต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันหรือไม่
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความที่พัฒนาขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายของการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนหนองบัวคูรัฐราษฎร์ประชาสรรค์ จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 21 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2 ความพึงพอใจ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจากสื่อสิ่งพิมพ์ จำนวน 12 เรื่อง ประกอบด้วย

3.1 นิทาน เรื่องลูกหมู 3 ตัว

3.2 ไข่หัดใหญ่ 2009

3.3 ลคน้ำหนักโดยออกกำลังกาย

3.4 คุณครูในดวงใจ

3.5 มหันตภัยร้ายจากเพลิงระเบิดปัญหาซ้ำซากในนาข้าว - ไร่มัน

3.6 ประเพณีการทอดกฐิน

3.7 เพลงสำคัญของแผ่นดิน

3.8 ความเป็นมาผ้าไหมแพรวากาฬสินธุ์

3.9 รู้เรื่องเครื่องใช้ไฟฟ้า

3.10 แพนด้าน้อย ความหวังของท่องเที่ยวเชียงใหม่

3.11 พิพิธภัณฑสถานธรโดโนเสาร์ กาฬสินธุ์

3.12 พุทธศาสนิกศักราชตอน

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

นิยามศัพท์เฉพาะ

การอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งพัฒนาทักษะการอ่านตามระดับความเข้าใจ 4 ระดับ ได้แก่ การอ่านจับใจความสำคัญ การอธิบายความหมาย การเปรียบเทียบความหมาย และการแสดงความคิดเห็น ทักษะการอ่านทั้ง 4 ระดับ นักเรียนศึกษาจากแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น ในงานวิจัยครั้งนี้แบบฝึกทักษะ คือชุดฝึกทักษะเกี่ยวกับการอ่านจับใจความด้วยเนื้อหา 12 เรื่อง ได้แก่ นิทาน เรื่องลูกหมู 3 ตัว, ไข่หัดใหญ่ 2009, ลดน้ำหนักโดยออกกำลังกาย, คุณครูในดวงใจ, มหันตภัยร้ายจากเปลี้ยระบาดปัญหาซ้ำซากในนาข้าว - ไร่มัน, ประเพณีการทอดกฐิน, เพลงสำคัญของแผ่นดิน, ความเป็นมาผ้าไหมแพรวากาฬสินธุ์, รู้เรื่องเครื่องใช้ไฟฟ้า, แพนด้าน้อย ความหวังบูมท่องเที่ยวเชียงใหม่, พิพิธภัณฑสถานสิรินธร ไดโนเสาร์ กาฬสินธุ์, พุทธศาสนิกศรัทธาคาลอน โดยผู้วิจัยเลือกมาจากสื่อหลายแห่ง

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ หมายถึง แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับฝึกทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความครอบคลุมแนวคิดในการพัฒนาทักษะการอ่าน 4 ระดับ ได้แก่

1. การอ่านจับใจความสำคัญ
2. การอ่านอธิบายความ
3. การอ่านเปรียบเทียบความหมาย
4. การอ่านแสดงความคิดเห็น

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ทดสอบนักเรียนก่อนเรียน และหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก

ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านจับใจความภาษาไทย หมายถึง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80 / 80 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละ ค่าเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกคนที่ได้จากการทดสอบระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละ ค่าเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกคนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความสามารถของนักเรียนในการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งวัดได้จากการใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก

ความพึงพอใจในการเรียน หมายถึง ระดับความพอใจที่มีต่อการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยพิจารณาความพึงพอใจในด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียน การสอน การวัดผลและประเมินผล จากการตอบแบบวัดความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียน

แบบวัดความพึงพอใจในการเรียน หมายถึง แบบสอบถามที่ให้นักเรียนตอบหลังจากเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

5	คะแนน	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4	คะแนน	มีความพึงพอใจมาก
3	คะแนน	มีความพึงพอใจปานกลาง
2	คะแนน	มีความพึงพอใจน้อย
1	คะแนน	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูมีแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความผ่านเกณฑ์ประเมิน
3. นักเรียนมีความพึงพอใจในการอ่านและมีนิสัยรักการอ่าน